

רבינו עוד הכיר את האמרי חיים מעת שביקר אצל אביו הרה"ק האהבת ישראל זי"ע בגראסווארדיין. וכן זכה לראות את האהבת ישראל בעת שביקר בקאשוי אצל זקינו הרה"ק בעל דברי שלום מסטראפקוב זי"ע, ושני הצדיקים השתעשעו בדברי תורה וסיפורים, ונארך הזמן עד שהודיעו לרבי מוויזניץ שצריך למהר כי עת נסיעת הרכבת הגיע, ולקח ברכת פרידה וקם בלי לטעום מהפירות שהכינו לכבודו. ואמר הרה"ק מסטראפקוב שיאכלו שיריים, והעירו לו שהרי הרבי מוויזניץ לא טעם, ענה הרה"ק שבראיה של צדיק על המאכל גם כן נחשב כבר לשיריים תקלא.

¹²³⁴⁵⁶⁷אח"ח

הגר"י מערץ

הגה"צ המפורסם רבי יחזקאל שרגא מערץ זצוק"ל היה מקושר מאוד לרבינו, וכשביקר בארץ הקודש נכנס לקודש פנימה והסתגר עם רבינו משך זמן רב ביחידות ושוחחו בענייני השקפה. לפנינו מכתב מהגר"ר יחזקאל מערץ לרבינו ^{תקלב:} בעזה"י ת' ב' חוקת תשכ"ו מזלא טבא וגדיא יאה לכבוד האי גברא רבא ה"ה האדמו"ר שליט"א מסטראפקוב, אחר דרישת שלומו הטוב ותורתו הרום בדרך הראוי, קיבלתי מכתב קריאה והזמנה ליום נשיאת בנו החתן תמים למעלות שליט"א, ומחמת שבא באמצע השבוע לא רציתי לכתוב תיכף ומיד, כי כך אמרו לי אנשי יראים שלא לכתוב בפרט לארץ ישראל רק בתחילת השבוע, ודי למבין. והנני מביע ברכתי מקירות לבי שמעלת כבודו שליט"א יזכה לראות נחת מכל יוצאי חלציו, ובפרט מהזיווג הזה ויעלה יפה בבנין בית נאמן בישראל בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות באמת. דברי עבדו המשתחוה מרחוק מול הדרת קדשו, ואשלח פה מתנה מועטת לדורון דרשה, הק' יחזקאל שרגא מערץ בן גיטל רבקה. ונא להזכיר את כבוד אאדמו"ר שליט"א יואל זיסמאנן בן ריקל לרפאה שלימה.

הבית ישראל מגור

ידידות עמוקה היתה בין רבינו לכ"ק אדמו"ר הרה"ק בעל "בית ישראל" מגור זצ"ל, שהתגורר באותו איזור. כשהוכתר רבינו לאדמו"ר הלך להתלונן

תקלא ספר "קדושת עינים" עמ' שנ"ח.

אצל הרבי מגור ברוב ענוותנותו שאין הוא ראוי לאותה איצטלא. אמר לו הבית ישראל: החסידים רוצים רבי'ס מלפני כמה דורות, אך מתנהגים כמו חסידים של ימינו... לחסידים כאלו גם אנו טובים [ובלשוננו: פאר דעם עולם זענען מיר אויך גוטע רבי'ס]. רבינו היה דן עמו רבות בעניני ציבור, והרבה בעיות חינוכיות הקשורות לחינוך העצמאי העלה רבינו על שלחנו (עוד מימי מגוריו ברמלה שם היה מוסדות של החינוך העצמאי, וכן בשל מסעותיו של רבינו ברחבי הארץ שם פנו אליו הרבה בענין המוסדות שהוקמו לעולים על ידי החינוך העצמאי). ענינים שונים שהיו צריכים תיקון ורבינו עורר עליהם פעל הרבי מגור למענם. פעם היה איזה ענין שלדעת רבינו לא היה ראוי, אך הרבי מגור לא הסכים לדבר מזה עם הנהלת החינוך העצמאי. לאחר שהפציר בו רבינו, נענה האדמו"ר מגור: הם שומעים בקולי משום שאני יודע שלא להעלות בקשות שלא ירצו או לא יוכלו לקיים...

פעם פנה הבית ישראל לרבינו בצחות: מיר גרייזן זיך... [= אנחנו מזדקנים], ששניהם היו אדמוני שיער ושערם החל כבר להאפיר.

רבינו נהג להיכנס בערב יום כיפור עם קוויטל אל ה"בית ישראל". מיד כשנכנס רבינו הרחיק הבית ישראל את השלחן וקם מלוא קומתו במהירות וקיבל את רבינו ברוב כבוד תקלג.

באחת השנים נבצר ממנו להגיע בעצמו ושלח את בנו כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א אל ה"בית ישראל". כשמסר את הקוויטל שאל ה"בית ישראל": הרי הוא עצמו רבי ולשם מה הוא שולח לי קוויטלעך? וקרא את הקוויטל במהירות, ואחר כך חתך חתיכה מקצה הקוויטל והכניסו לכיסו תקלד.

היו כמה אנשים חשובים מחסידי גור שהיו מקורבים לרבינו, כגון הרה"ח ר' משה קליקשטיין ואחיו הרה"ג ר' חיים קליקשטיין, ורבינו אמר שאם בגור ישנם כאלו אנשים חפץ הוא שבנו ילמד בישיבת שפת אמת דחסידי גור. ואכן תקופה מסויימת למד כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בישיבת גור.

כשנכנס כ"ק הגה"צ גאב"ד מאנשעסטער שליט"א להתייעץ עם הבית ישראל על שמציעים לו שידוך לבתו את בנו של האדמו"ר מסטראפקוב,

תקלג מפי הרה"ח ר' בן ציון גוטפרב שנתלווה לרבינו.

תקלד "עולם החסידות" גליון 188 עמ' 30.

נענה האדמו"ר מגור שהוא שידוך טוב וכי הוא בחור מעולה ותלמיד שלנו, אף שלמד שם רק מספר שבועות.

אף לאחר פטירת הבית ישראל המשיך רבינו את הקשר לאדמו"ר יי בית גור, וכאשר עלה כ"ק אדמו"ר בעל "פני מנחם" מגור לכהן כאדמו"ר, רבינו היה כבר אז בשנות חוליו התאמץ והלך לבקרו באמרו שעם שכן צריך קשרים טובים... ובימי השבעה על רבינו כשהגיע הפני מנחם לניחום אבלים אצל כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר על רבינו שהיה "שכן טוב".

האדמו"ר מבארדיוב

כ"ק אדמו"ר הגה"צ רבי יקותיאל יהודה הלברשטאם זצ"ל מבארדיוב היה בנו של הרה"ק ר' שמואל בן הרה"ק רבי משה מבארדיוב בן הרה"ק רבי ברוך מגארליץ, וחתנו של דודו הרה"ק רבי יחיאל נתן מבארדיוב – חותנו בזיווג שני של מהרי"ד מאונגוואר אבי רבינו. כך שהיה דודו של רבינו והיו בקשרי ידידות קרובים.

האדמו"ר מבארדיוב סבל על אסטמה, ורבינו הפציר בו כמה פעמים שיבוא לארץ הקודש וישהה בעיר ערד שם האויר מועיל לזה, אך הוא סירב בדבר. כן רצה רבינו שיבוא לארץ ישראל כדי לחזק ולאמץ את בנו הרב פנחס הלברשטאם ז"ל שהתגורר כאן. משראה רבינו שהוא מסרב לבקר בארץ חשב לעשות תחבולה איך להביאו לכאן, וכאשר עמד להשיא את בנו כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א כיבדו רבינו להיות השושבין, אך גם זה לא הועיל ולמעשה לא הגיע, וכך כתב לרבינו במכתבו אז תקלה:

ב"ה אור ליום ב' נשא מ"ח למנין בני ישראל פה ברוקלין יצ"ו

שלום וישע רב אל כבוד ידידי היקר ה"ה ש"ב ובן גיסי הרב הצדיק המפורסים אדמו"ר מסטראפקאו שליט"א כש"ת הרב מוה"ר יחזקאל שרגא ליפשיץ הלברשטאם נר"ו

אחר דרישת השלום, את מכתבו היקר מיום ד' אמור קבלתי על נכון, ובאמת לכבוד גדול יחשב אצלי ואצל זוגתי הרבנית תחי' בהכבוד הגדול